

Da det imidlertid maa anses for stemmende med Billighed, at hele Tjenestetiden som Portner, der er tilbagelagt efter hans fyldte 30. Aar, medregnes i Pensionsalderen, hvorefter denne bliver fra 15. Oktober 1915—31. Oktober 1925 eller 10—15 Aar (10—11 Aar), og Pensionen $\frac{5}{10} \times 2\,070$ Kr. = 1 035 Kr. aarlig + Konjunktur- og Dyrtidstillæg, søges der herved Hjemmel til at forhøje hans Pension fra 828 Kr. aarlig + Konjunktur- og Dyrtidstillæg til 1 035 Kr. aarlig + Konjunktur- og Dyrtidstillæg fra 1. November 1925 at regne.

Til 3. d. Efter at man under Hensyn til, at Fabrikinspektør Sophus Ingvard Simonsen ved Østre Landsrets Dom af 17. December 1924 i Medfør af Straffelovens § 134 jfr. § 144 var anset med en Straf af simpelt Fængsel i 1 Maaned for nogle af ham i Egenskab af Justitsministeriets Sagkyndige ved Foretagelse af Motorkøretøjs Undersøgelse uadviste Forhold, havde anset det nødvendigt at indstille ham til Afsked fra hans Stilling som Fabrikinspektør, vil der være at træffe Afgørelse i Henhold til § 61 i Tjenestemandsløven med Hensyn til Spørgsmaalet, om der skal tillægges den paagældende Pension og i bekræftende Fald om dennes Størrelse.

Under Hensyn til, at den paagældende har været knyttet til Tilsynet i 26 Aar og i disse Aar har udført sit Arbejde til Tilsynets Tilfredshed, har man ment, at der bør tillægges ham Pension, og at denne bør fastsættes til $\frac{2}{3}$ af ordinær Pension med sædvanligt Dyrtids- og Konjunkturillæg i Forhold hertil, alt fra 1. August 1925 at regne.

Det tilføjes, at der i Overensstemmelse med Folketingets Finansudvalgs Skrivelse af 7. April 1925 paa forventet Tillægsbevilling er anvist den paagældende nævnte $\frac{2}{3}$ af ordinær Pension med 2 836 Kr. 68 Øre aarlig med Konjunkturillæg 588 Kr. aarlig og Dyrtidstillæg 468 Kr. aarlig fra den 1. August 1925 at regne.

Til 3. e. I Anledning af en i September Maaned 1924 stedfunden Indsmugling af et Parti Akvavit og Genever fra Frihavnen har der været foretaget en Undersøgelse i Sagen ved Københavns Toldsted, og det er under denne, der yderligere er fortsat ved retslig Forundersøgelse, oplyst, at Overtoldbetjent H. R. Hinge i nævnte Maaned, medens han gjorde Tjeneste ved Toldvagt Nr. 2 i Frihavnen, uden Bemyndigelse har forsynet en ikke eller kun til Dels udfyldt Rekvisitionsseddel med Toldvæsenets Stempel, samt at den derved muliggjorte Indsmugling af det paagældende Kvantum Spiritus derefter i 3 Partier er foretaget gennem Toldvagt Nr. 2 under Hinges Tjeneste dersteds.

Idet bemærkes, at der som Følge af den saaledes foreliggende Tjenesteforseelse og overensstemmende med derom afgiven Indstilling fra Overtoldinspektoratet for København under 26. Marts 1925 er meddelt Overtoldbetjent Hinge Afsked af Toldvæsenets Tjeneste fra Udgangen af Marts Maaned 1925 at regne, skal man foreslaa, at det i Overensstemmelse med § 61 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd bestemmes, at der ikke skal tilkomme ham Pension.

Til 3. f. Plejer Axel Andersen er født den 24. August 1889 og har været ansat som Plejer siden 1. Marts 1914.

Siden den 1. August 1919 har han til Stadighed forrettet Tjeneste om Natten og er under denne gentagne Gange, senest i Oktober og November 1924, antruffet sovende paa sin Vagt paa Afdelingen for urolige mandlige Patienter, i hvilken Anledning der er meddelt ham tjenstlige Advarsler saavel af Overplejersken som af Overlægen. Det er af Natplejersken uimodsagt forklaret, at hans Søvn flere Gange har været saa fast, at hun har maattet kalde stærkt paa ham, inden han vaagnede. Af ham er det her overfor anført, at hans Søvn maa have været ganske kortvarig, og han har herved anført, at der kun 2 à 3 Gange maanedlig har manglet Træk paa Kontroluhret. Til sin Undskyldning har han yderligere anført, at den ham beordrede Nattjeneste har nedbrudt hans Helbred, saaledes at hans Pligtforsømmelser skyldes Sygdom. Heroverfor har Hospitalsdirektionen imidlertid anført, at Plejeren, der paa udtrykkelig Forespørgsel af Overlægen, umiddelbart forinden han den 13. November 1924 suspenderedes fra sin Stilling, benægtede at være syg, og som — udover ganske kortvarige Sygeperioder i Efteraaret 1923 og Foraaret 1924 — har undladt at melde sig syg, hvad der — saafremt hans Forklaring er rigtig — under de givne Forhold vilde være uforsvarligt, ikke nu ved Spørgsmaalet om hans Afskedigelses Berettigelse, med nogen Ret kan gøre dette Synspunkt gældende.

Hertil kommer dels, at det gentagne Gange af Natoverplejersken, saavel som af den for Dagtjenesten ansvarlige Afdelingssygeplejerske er paataalt overfor Plejer Andersen